

Els privilegis d'Israel

Dc, 5/08/2020 per Josep Maria Solà

[Mirant el text](#)

Llegim avui els primers versets del capítol 9é (Rm 9,1-5) de la carta als romans. En els capítols anteriors, Pau ha argumentat que la salvació no ve per les obres de la Llei sinó per la gràcia obtinguda per la fe en Jesucrist. Si la Llei serveix de tant poca cosa, què en queda de la revelació feta per Déu a l'Antic Testament?. Si per la fe en Jesucrist els pagans poden accedir a la salvació, com s'ha d'entendre l'elecció d'Israel i les promeses i aliances presents en l'Antic Testament?. Sembla com si la fiabilitat de Déu quedi posada en qüestió. És que Déu ha abandonat el seu pacte etern amb Israel i ha traspasat la seva aliança als gentils? Altrament, poden els gentils refiar-se d'un Déu que va canviant l'orientació de la seva actuació?

Formulat des d'una altra òptica: donat que Israel ha dit no i ha rebutjat a Crist, pot mantenir alguna esperança de salvació? A totes aquestes qüestions vol respondre Pau en aquesta part de la carta.

El rebuig d'Israel a la salvació que s'obté amb la fe en Jesucrist provoca en el fons del cor de Pau una gran tristesa i dolor, tant que preferirà ser un maleït i un separat (anatema, separat, és un terme de condemna molt dur) de Crist si així obtingués que es salvessin els seus germans del poble d'Israel. És curiós com Pau que, en el capítol 8é acaba de dir que res el pot separar de l'amor de Crist, parli ara de ser separat de Crist. El sentiment de Pau fa pensar en el desig de Moisès de ser esborrat del llibre que Déu té escrit perquè el poble ha comés un gran pecat en el fet d'adorar el vedell d'or (Ex 32,31-32).

Segueix el text amb l'enumeració dels privilegis que ha obtingut Israel i que l'han configurat com a poble. El primer és "la gràcia de ser fills". En l'Esriptura trobem passatges en que Déu anomena Israel fill seu. Així, quan el Senyor envia Moisès al faraó dirà: "Digues-li: Això diu el Senyor: Israel és el meu fill primogènit" (Ex 4,22). "Quan Israel era un noi me'l vaig estimar, d'Egipte vaig cridar el meu fill" dirà el profeta Osees" (11,1). El tema de la filiació ens porta inexorablement al tema de l'elecció: "Tu ets un poble consagrat al Senyor al teu Déu. Ell t'ha escollit d'entre tots els pobles de la terra perquè siguis la meva heretat preferida" (Dt 7,6).

El segon privilegi consisteix en que Israel gaudeix de la manifestació de la presència de Déu feta evident en el tabernacle del desert: "el núvol va cobrir la tenda de l'aplec sagrat i la presència gloriosa del Senyor l'omplí completament" (Ex 40,34) i evident també en el temple de Jerusalem : "la presència gloriosa del Senyor havia omplert tot el temple" (1 Re 8,11).

Al llarg de la seva història, Déu va fer molts pactes i aliances amb el seu poble: Noé (Gn 9,9-17), Abraham (Gn 15,18), Moisès (Ex 24,7-8), David (2 Sm 7,16). El més rellevant és el pacte al Sinaí (Ex 10,1-7) on es produeix el do del quart privilegi, el més insigne, la Llei. Pel bon jueu, tal com diu el Deuteronomi, el compliment de la Llei va lligat a la prosperitat i la felicitat (30,9-10). Per Pau l'eficàcia de la Llei quedarà superada per l'eficàcia de la mort i la resurrecció de Jesús. El privilegi del culte ve donat pel valor que aquest tenia si es compara amb el culte dels pagans que veneraven les criatures en lloc del creador (Rm 1,25) i que practicava la prostitució i els sacrificis humans.

Pau distingeix en el nostre text l'aliança de la promesa que serà el sisè privilegi.

Pau afirma que Abraham rebé la promesa de posseir en herència el món no en virtut de la llei sinó en virtut de la justícia que s'obté per la fe. Això serà una de les afirmacions fonamentals de la teologia de Pau. El paper d'Abraham porta al setè privilegi: el patriarques, sobretot Abraham, pare dels circumcisos i dels incircumcisos (Rm 4,11-12).

A fi de donar més relleu a la dignitat de la llista, Pau recorda finalment que, malgrat no sigui reconegut pels jueus com a Messies, ni com a Déu, humanament Jesús comparteix la condició de ser germà de raça.

Diumenge 19 durant l'any. 9 d'Agost de 2020